

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621202977
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5621202977.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému P. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XX/XX, G. U.Š., o zaplatenie 870,41 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 751,10 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 01. 01. 2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou) žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku 870,41 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28. 12. 2018 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 14. 02. 2018 Zmluvu o pôžičke č. 21350102/8029701061 (ďalej „zmluve o pôžičke“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 915,- eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorého kúpna cena bola 965,- eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 50,- eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanému pôžičku. Akontáciu žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 32,78 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 180,08 eura. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 163,90 eura (bez akontácie). Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, v súlade so zmluvou žalobca listom zo dňa 26. 10. 2018 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto žalobca dňa 19. 12. 2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22. 12. 2018 „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 870,41 eura, pretože ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1 084,31 eura, z čoho úhrada predstavovala sumu 213,90 eura (akontácia 50,- eur a úhrada 163,90 eura). Náklady na vymáhanie, ani zmluvnú pokutu, si žaloba v konaní neuplatnil.

2. Na výzvu súdu žalobca doplnil skutkové tvrdenia podaním, doručeným súdu dňa 17. 09. 2021, v ktorom uviedol, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 915,- eur, pričom v danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), to znamená bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme, podpísanej zmluvnými stranami. Zmluve samotnej predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy (môže mať názov zmluva o poskytovaní služieb), predmetom ktorej je podpis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. „Pokiaľ“ už bol žalovaný evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzatvorených zmlúv, ani samotná rámcová zmluva neobsahuje podpis strán.

3. Žaloba s prílohami a doplnené podanie žalobcu boli žalovanému doručené dňa 22. 11. 2021 spolu s uznesením súdu zo dňa 21. 09. 2021, č. k. 6Csp/41/2021-65, s poučením spotrebiteľa v zmysle § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Na pojednávanie, ktoré bolo nariadené na deň 04. 01. 2022 o 09.00 hod. sa strany sporu neustanovili. Žalobca však svoju neprítomnosť ospravedlnil prostredníctvom advokáta podaním, doručeným súdu dňa 29. 12. 2021, v ktorom súhlasil s prejednaním veci aj v jeho neprítomnosti. V súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku súd vykonal pojednávanie aj v neprítomnosti strán sporu (pozn. žalovaný sa síce dostavil do budovy súdu v deň pojednávania, ale až o 09.50 hod, kedy súd už vo veci vyhlásil rozsudok).

5. Žalobca predložil na svoje tvrdenia listinné dôkazy, a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8029701061, kontrolné číslo 1000125926, s dátumom 14. 02. 2018, obsahom ktorej bolo poskytnutie úveru veriteľom VÚB, a.s. (Quatro) žalovanému na kúpu tovaru JANOME 1200D PROFESS. Listina obsahuje údaj o akontácii 5,18 %, t. j. 50,- eur, splátke 32,78 eura, celkovej čiastke 1 180,08 eura, celkovej výške a mene úveru 915,- eur, RPMN 19,22 %, fixnej ročnej úrokovej sadzbe 19,22 %, priemernej hodnote RPMN

14,01 %, odplate 19,22 %, celkových nákladoch spotrebiteľa 265,08 eura, termíne konečnej splatnosti dňa 20. 02. 2021, splatnosti prvej splátky dňa 20. 03. 2018, ďalších splátkach splatných vždy 20. dňa v mesiaci z bežného účtu. Z bodu IV. tejto listiny vyplýva, že zmluvu uzatvoril sprostredkovateľ ANIR plus s.r.o. dňa 14. 02. 2018, v časti VI. zmluvy s názvom „splátkový kalendár“ je termín čerpania úveru vyznačený dňom 13. 02. 2018, hoci v časti VIII. v kolónke „podpis zmluvy“ je uvedený dátum 14. 02. 2018 o 11:37 hod. Žalobca predložil, ako listinný dôkaz aj zmluvu o poskytovaní služieb, kde ako banka je uvedený žalobca a ako klient žalovaný, ktorá listina však neobsahuje dátum, ani podpis žalovaného, ako klienta - listina bez dátumu obsahuje len podpis zástupcov banky. Podľa Prehľadu splátok o Zmluve č. 21350102, akontácia 50,- eur bola zaúčtovaná dňa 16. 02. 2019 s tým, že úhrady po 32,78 eura boli zaúčtované dňa 16. 03. 2018, 17. 04. 2018, 16. 05. 2018, 18. 06. 2018 a 17. 07. 2018. Ako úhrada bola však zaúčtovaná aj akontácia 50,- eur dňa 16. 02. 2018. Od poslednej úhrady dňa 17. 07. 2018 nie je zaznačená žiadna splátka úveru. Dňa 26. 10. 2018 žalobca vypracoval predžalobnú upomienku, ktorou upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 98,34 eura s tým, že ak do 05. 12. 2018 nedôjde k úhrade splátky, splatnej v mesiaci 08/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Uvedená zásielka bola žalovanému zaslaná doporučene a vrátená adresátovi 20. 11. 2018 s oznámením pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Dňa 22. 12. 2018 žalobca vypracoval oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, kde vyčíslil dlžnú sumu na 870,63 eura, z čoho istina úveru bola 870,41 eura. Veriteľ vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu uhradil „po doručení tohto oznámenia“ - doklad o doručení zásielky žalovanému predložený nebol.

6. Súd vo veci rozhodol na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, ktoré žalovaný nespochybnil. Nakoľko sa však jedná o spotrebiteľský vzťah a žalovaný, ako spotrebiteľ, nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či zmluva o úvere neobsahovala ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a či táto zmluva má zákonom stanovené náležitosti. Žalobca tvrdil, že nárok, uplatnený v konaní, vznikol na základe zmluvy o úvere, uzavretej dňa 14. 02. 2018, preto pri právnom posúdení súd vychádzal zo zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 30. 04. 2018 (ďalej len „ZSÚ“). Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver, súd aplikoval aj ustanovenia, upravujúce spotrebiteľské vzťahy podľa Občianskeho zákonníka, ustanovenia § 3, § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon účinný v čase, kedy zmluva

mala byť uzavretá), ako aj ustanovenia § 89 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom do 31. 03. 2018.

7. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), d) ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Podľa § 559 Obč. zák.

(1) Splnením dlh zanikne.

(2) Dlh musí byť splnený riadne a včas.

11. V zmysle citovanej právnej úpravy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, pričom nedodržanie tejto formy je sankcionovaný tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Žalobca tvrdil, že v danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, uzavretú prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, čo však nepreukázal. Uvedol, že tejto zmluve malo predchádzať uzavretie rámcovej zmluvy - v predmetnej veci mal žalobca zrejme na mysli zmluvu o poskytovaní služieb, ktorá však súdu bola predložená bez uvedenia dátumu jej uzavretia a najmä bez podpisu žalovaného, ako klienta. Z obsahu podania žalobcu možno len vydedukovať, že zmluva o poskytovaní služieb nemusela obsahovať podpis za predpokladu, že žalovaný bol evidovaný žalobcom ako klient na základe iných, skôr uzavretých zmlúv. Žalobca však netvrdil, a ani nepreukázal, že žalovaný skutočne v minulosti bol jeho klientom. Potom vykonaným dokazovaním súd nemal preukázané, že zmluva o úvere bola dojednaná v písomnej forme, obligatórne stanovenej v § 9 ods. 1 ZSÚ. Podľa tvrdenia žalobcu zmluva mala byť uzatvorená elektronicky, ale k tomu, aby bola dodržaná písomná forma je nevyhnutné, aby bola zmluvnými stranami podpísaná postupom podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Predložená zmluva o úvere však neobsahuje vlastnoručný podpis žalovaného, a ani zaručený elektronický podpis tak, ako to bolo v čase uzatvárania tejto zmluvy upravené v § 3, § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. Zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách, v znení účinnom do 31. 03. 2018, pritom umožňoval podpísať zmluvy elektronickým podpisom pri splnení náležitostí, upravených osobitným zákonom (zákon o elektronickom podpise).

13. Odhliadnuc od toho, že zmluva o úvere, z ktorej žalobca odvodzoval nárok uplatnený v tomto konaní, neobsahuje podpis žalovaného, v zmluve je uvedená aj nesprávna výška RPMN. Žalovanému bol poskytnutý úver 915,- eur - akontáciu 50,- eur žalovaný musel zaplatiť predajcovi, takže nepredstavuje poskytnutý úver a nemôže byť záväzkom vo vzťahu k banke. Zmluva ostatne ani nepočítala s akontáciou, pretože celková čiastka, ktorú spotrebiteľ mal zaplatiť, bola vyčíslená na 1 180,08 eura, čo predstavuje 36 splátok vo výške 32,78 eura. Pri výške úveru 915,- eur a dojednanom počte a výške splátok, RPMN predstavovala 18,60 % a nie 19,22 %, ako je to uvedené v zmluve.

14. V dôsledku nedodržania písomnej formy zmluvy o úvere a nesprávne uvedenej RPMN sa úver, považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca tvrdil, že žalovanému poskytol úver 915,- eur, čo žalovaný nepoprel, takže toto skutkové tvrdenie žalobcu sa v zmysle § 151 ods. 1 CSP považuje za nesporné. Tvrdeniu žalobcu o tom, že žalovaný celkom zaplatil sumu 163,90 eura zodpovedá aj prehľad splátok a úhrad, podľa ktorého žalovaný poukázal 5 splátok po 32,78 eura a ani túto skutočnosť žalovaný nespochybnil. Preto súd priznal žalobcovi sumu 751,10 eura, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 915,- eur a úhradou žalovaného vo výške 163,90 eura.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v

rozhodnutí určené. Toto právo však může veritel' použít' najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Právo zosplatniť úver v prípade nedodržania dojednaných splátok vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Obč. zák.). Žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu, že počnúc splátkou, splatnou v auguste 2018, nepoukázal žiadne ďalšie platby, napriek tomu, že žalovaný ho na možnosť zosplatnenia úveru upozornil predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 10. 2018. Žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru zrejme k 19. 12. 2018, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad. Oznámením zo dňa 22. 12. 2018 žalobca informoval žalovaného o tom, že pristúpil k zosplatneniu úveru a oznámil žalovanému aj výšku dlžnej sumy. Žalobca nepreukázal doručenie tejto písomnosti žalovanému, a preto súd vychádzal z fikcie, že listina mohla byť odoslaná najskôr nasledujúci pracovný deň po jej vypracovaní, t. j. v pondelok dňa 27. 12. 2018, a potom doručená mohla byť na tretí deň, t. j. 27. 12. 2018. V takom prípade by žalovaný mal splniť uloženú povinnosť nasledujúci deň 30. 12. 2018, ale nakoľko sa jednalo o nedeľu, v súlade s ustanovením § 122 ods. 3 Obč. zák. žalovaný mal povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu dňa 31. 12. 2018.

18. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba W. N. V. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Pretože žalovaný nezaplatil priznanú istinu žalobcovi v lehote splatnosti (do 31. 12. 2018), dostal sa omeškania nasledujúcim dňom 01. 01. 2019, kedy bola W. N. V. určená základná úroková sadzba 0,00 %. Úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi priznanú istinu 751,10 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 01. 01. 2019 do zaplatenia.

22. V časti, pokiaľ žalobca uplatnil v tomto konaní sumu, prevyšujúcu priznanú istinu 751,10 eura a pokiaľ žiadal priznať úroky z omeškania aj za obdobie od 28. 12. 2018 do 01. 01. 2019, svoj nárok nepreukázal, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

23. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

24. Súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali poskytnutie dlhšej lehoty splatnosti, a preto súd v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 CSP zaviazal žalovaného zaplatiť priznanú istinu spolu s úrokmi z omeškania v lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

25. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

26. Podľa § 255 CSP

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 CSP

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Žalobca si uplatnil voči žalovanému istinu 870,41 eura, takže priznaním sumy 751,10 eura bolo nároku žalobcu vyhovie v rozsahu 86 %. Po započítaní úspechu žalobcu 86 % s jeho neúspechom, rovnajúcim sa 14 %, súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.